

VALKEUDEN TODISTAJA

Mark. 6:14-29

14. Kuningas Herodes kuuli Jeesuksesta, sillä hänen nimensä oli tullut tunnetuksi. Ihmiset sanoivat: "Johannes Kastaja on noussut kuolleista, ja sen tähden nämä voimat vaikuttavat hänessä."

15. Mutta toiset sanoivat: "Hän on Elia", toiset taas sanoivat: "Hän on profeetta, muiden profeettojen kaltainen."

16. Sen kuultuaan Herodes sanoi: "Hän on Johannes, jonka minä mestautin. Hän on noussut kuolleista."

17. Herodes oli näet käsenyt ottaa Johanneksen kiinni ja kahlita hänet vankilaan veljensä Filippoksen vaimon Herodiaan tähden. Herodes oli nainut hänet,

18. mutta Johannes oli sanonut Herodekselle: "Sinun ei ole lupa pitää veljesi vaimoa."

19. Herodias kantoi hänelle kaunaa ja olisi halunnut tappa hänet mutta ei voinut,

20. koska Herodes pelkäsi Johannesta tietäessään hänet vanhurskaaksi ja pyhäksi mieheksi ja suojeli häntä. Kun hän kuunteli Johannesta, hän tuli monesta asiasta epäroivälle mielelle. Silti Herodes kuunteli häntä mielellään.

21. Niin tuli sopiva päivä, kun Herodes piti syntymäpäivänään pidot ylimyksille, sota-

päälliköille ja Galilean johtomiehille.

22. Silloin Herodiaan tytär tuli sisälle ja tanssi, ja se miellytti Herodesta ja hänen pöytävieraitaan. Kuningas sanoi tyttölle: "Pyydä minulta, mitä ikinä tahdot, niin minä annan sen sinulle."

23. Ja hän vannoi: "Mitä ikinä pyydät minulta, sen minä annan sinulle, vaikka puolet valtakuntaani."

24. Tyttö meni ulos ja kysyi äidiltään: "Mitä minä pyydän?" Äiti vastasi: "Johannes Kastajan päätä."

25. Tyttö kiiruhti heti kuninkaan luo ja sanoi: "Minä tahdon, että nyt heti annat minulle vadilla Johannes Kastajan pään."

26. Kuningas tuli hyvin murheelliseksi, mutta valansa ja pöytävieraiden tähden hän ei tahdonut torjua tytön pyyntöä.

27. Hän lähetti heti henkivartijan ja käski tuoda Johanneksen pään. Tämä meni vankilaan, löi Johannekselta pään poikki

28. ja toi sen vadilla tyttölle, ja tyttö antoi sen äidilleen.

29. Kun Johanneksen opetuslapset kuulivat tästä, he tulivat ja ottivat hänen ruumiinsa ja panivat sen hautaan.

Ymmärrän, mutta...

Juttelin taannoin samalla viikolla kolmen japanilaisen eri-ikäisen ihmisen kanssa. Kaikki he vakuuttivat minulle samaa asiaa: "Ymmärrän hyvin, mitä minun pitäisi tehdä päästäkseni sisälle Jumalan valtakuntaan." "Ymmärrän, että Jeesus lupaa minulle syntien anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän." "Ymmärrän, että Jeesus lupaa tehdä minun elämäni jo nyt rikkaaksi ja onnelliseksi." Mutta sen jälkeen he kaikki lisäsivät mutta sanan: "Mutta on niin kovin vaikeaa tunnustaa omia syntejään (vaikka ei ole kysymys muusta kuin tosiasioiden lausumisesta).

Kaikki kolme olivat ahtaalla portilla, joka vie sisälle elämään, mutta vielä väärällä puolella porttia. He olivat lähellä pelastusta mutta vielä ulkopuolella. (Kun laiva lähtee, ei riitä, että tullaan satamaan ja ollaan lähellä laivaa. Täytyy mennä sisälle asti.) Lähellä olijat ovat Jumalan Pyhän Hengen työn kohteina ja he tietävät erittäin hyvin, mitä heidän pitäisi tehdä. Eräs heistä kysyi: "Eikö ole mitään muuta tietä Jumalan yhteyteen kuin parannus, syntien tunnustaminen, anteeksi saaminen ja synnin hylkääminen." Vastaus on: "Ei ole. On vain yksi tie päästä Jumalan yhteyteen: totuuden tie, totuuden kohtaaminen loppuun asti." Siinä ei voi esittää mitään puolusteluja eikä syytellä toisia. Siinä olen vain minä ja minun kauheata syntini.

Lähellä mutta ei sisällä on eräässä mielessä hirvittävän vaarallinen paikka. Se on sitä itselle, koska Pyhän Hengen puheen voi lopulta tukahduttaa niin, että joutuu syvään paa-tumukseen, jossa ei enään kykene näkemään totuutta. Totuuden hyljänneestä tulee val-

heen rakastaja ja totuuden vihaaja. Ihminen voi tehdä syntiä Pyhää Henkeä vastaan, niin kuin Herodekselle lopulta kävi. Lähellä mutta ei sisällä olo on vaarallista myös muille. Ahtaalla portilla olijat voivat estää muitakin pääsemästä sisälle pelastukseen.

Omantunnon äänen paaduttaja menettää ilon ja alkaa siksi etsiä korvikkeeksi huvia. On onnetonta elää valheessa.

Tekstimme on eräs surullisimmista ja hirvittävimmistä kertomuksista Raamatussa. Ei kuitenkaan sen vuoksi, mitä Johannekselle kävi, vaan siksi, mitä Herodekselle tapahtui.

Juhannus - valon todistajan juhla

Joku vuosi sitten juhannuksen jälkeen yleisönosastossa oli kiukkuinen kirjoitus. Sen laattija kertoi päättäneensä juhlistaa ihanaa keskikesän perinteikästä ja iloista juhlaa sillä, että pitkästä aikaa meni kirkkoon. Mutta jumalanpalvelus muodostui hänelle niin syväksi pettymykseksi, että hän ilmoitti, että hän ei enää aio käydä kirkossa. Syy oli siinä, että kirkossa luettu saarnateksti oli niin kammottavaa kuultavaa, että hänen juhlaansa meni täysin pilalle.

Kammottava teksti

Kieltämättä tämän päivän teksti on eräs Uuden testamentin kauheimpia kuvauksia, jos jätetään Jeesuksen ristin tien tapahtumat tarkastelun ulkopuolelle. Jollakin tavoin kirjoittajan tuntoja voi siksi ymmärtääkin. Vaikka maassamme on pitkälinen perinne pitää juhla jumalanpalveluksia, joissa pidetyt saarnat saattavat kulkea kauniilla ylättyillä kaukana "kavalan maailman" ahdistuksista, elävän kristillisen seurakunnan kokoontumisen - vaikka se on Jumalan kohtaamisen ja Jumalan armon juhlaa - ei ole koskaan pakoa elämän todellisuudesta.

Juuri juhannuksena, kun kesä on ihanimmillaan ja luonto suorastaan pursuaa ylistystä Luojalleen, suomalainen elämän todellisuus on lähempänä Herodeksen hovin kemuja kuin Herran valkeuden todistajan muiston kunnioittamisen juhlaa. Johannes Kastajan - Jumalan Valkeuden todistajan - maallinen matka ei päättynyt todellakaan kauniilla tavalla.

Tien raivaaja

Johannes Kastajan julistus oli tien raivaamista Jeesukselle. Hän julisti äärimilleen teroitettua ja sydämet lävistävää totuuden sanaa, joka mursi monen kuulijan tajuamaan ulkoisen kauneuden keskellä - sillä Johannes piti suuret saarnansa luonnon keskellä mahtavan erämaan tai vilvoittavasti virtaavan Jordanin maisemissa - oman sisäisen pimeytensä. Vaikka Johannes ei tehnyt yhtään ainoaa voimatekoa, ainoastaan julisti sanaa, suuret joukot kokoontuivat kuulemaan häntä ja suuri joukko myös taipui tunnustamaan syntisyytensä pyhän Jumalan kirkkauden edessä. Näille syntinsä tunnustaneille Johannes osoitti sitä Kristusta, joka oli jo tullut heidän keskelle ja joka tulisi ottamaan pois maailman synnit.

Hetken ilottelua

Mutta eivät kaikki ottaneet askeettisen Johanneksen puheita todesta. Moni niistäkin, joka hetkeksi taipui totuuden alle, käänsi myöhemmin selkänsä Johannekselle. Jeesus joutui sanomaan näille takinkääntäjille:

"Johannes oli palava ja loistava lamppu, mutta te halusitte vain hetken ilotella hänen valossaan."

Jeesuksen täydellisen kirkkauden nähdessään Johannes iloitsi. Hän tiesi, että hänen tehtävänsä oli kasvaa pieneksi ja Jeesuksen suureksi. Mutta hän ei vähätellyt Jumalalta

saamaansa kutsumusta, vaan suoritti sen uskollisesti loppuun asti.

Rohkea mies

Johannes Kastaja oli rohkea mies, vaikka kuningas Herodeksen vankilassa hän tarvitsikin Jeesukselta erityisen rohkaisun ennen mestaamistaan. Johannes oli osoittanut toisille ihmisille Jumalan Karitsaa, joka ottaa pois maailman synnit. Lopulta Jeesus - Jumalan Karitsa - osoitti, että Johanneksellekaan ei riittäisi pelastukseksi muu kuin se, että Hän kuolisi Johanneksenkin syntien tähden. Johanneskin oli siis vajavainen ja syntinen ihminen, mutta koska hän eli totuudessa ja Jumalan armon puhdistuksessa, se ei estänyt häntä julistamasta Jumalan lain vaatimuksia koko terässään.

Kun Herra antoi Johannekselle tehtävän mennä nuhtelemaan Herodesta aviorikoksesta, Johannes meni, vaikka tiesikin joutuvansa hengen vaaraan. Hän ei myöskään esittänyt tänään usein kuultua veruketta: "Mikä minä olen nuhtelemaan toisia synneistä, kun tarvitsen itsekkin syntien anteeksiantamusta." Hän ymmärsi, että pelastuakseen ihmisen oli tehtävä parannus synneistään. Jumalan armo ei peitä syntejä, joita ei tunnusteta ja hylätä. Siksi on rakkautta mennä nuhtelemaan synnin tekijää, jotta hän kääntyisi Herran luo armoa pyytämään ja saamaan.

Herodes ja Herodias

Herodes oli nainut veljensä vaimon Herodiaan. Kaikesta päätellen Herodias oli asian tiilään täysin tyytyväinen. Olihan hän nyt kuningatar ja hänen tyttärensäkin pääsisi nyt prinsessan asemaan. Suomalaisittain ajatellen Herodias oli eron jälkeen mennyt uusiin naimisiin kuninkaan kanssa kuninkaan nimenomaisesta toivomuksesta ja ilmeisellä tavalla omasta halustaan. Jumalan silmissä Herodias oli kuitenkin edelleen Herodeksen veljen vaimo ja Herodeksen synti oli suuri.

Valhe kuningas ja oikea Kuningas

Itse asiassa Herodeksen kuninkuus sellaisenaan kertoi Jumalan kansan, Israelin, syvästä alennustilasta. Herodes ei ollut juutalainen, vaan Eesaun jälkeläinen, edomilainen, siis kansan edustaja, joka oli vuosisataisesti ollut Israelin perivihollinen. Mutta hän ei ollut oikea kuningas, vaan Rooman vasalli. Hän oli saanut valtansa roomalaisilta, mutta roomalaisia vastaan jatkuvasti juonitteli. Hän eli hillitöntä elämää, mutta yritti silti esiintyä kuin oikea kuningas.

Kansakunnan todellinen tila näkyy siinä, kenet ja millaiset ihmiset se johtajikseen valitsee tai hyväksyy. Israelin keskellä kulki kyllä aito juutalainenkin Kuningas. Kun Roomaa edustanut Pilatus kuulusteluissa kysyi tältä, oliko Hän kuningas, Hän kertoi juuri sitä varten tulleen maailmaan, että Hän todistaisi totuuden puolesta. Jeesus oli se kuningas, joka osoitti kansansa ja lukemattomien muiden kansojen tilasta totuuden kärsimällä Pilatuksen piikkikruunulla kruunaamana kansansa syntien tuomion. Totuus meidänkin kansastamme näkyy siinä, että Jeesuksen oli pakko kärsiä hirvittävä rangaistus Jumalan hylkäämänä, että me voisimme saada syntimme anteeksi ja pääsyn takaisin Jumalan totuuden ja armon valtakuntaan.

Kenelle Sinun puoliso kuuluu?

Herodeksen hovissa asiain tila oli sama, kuin lukemattomissa suomalaisissa kodeissa tänään aivan korkeinta valtaa pitäviä myöden - niin kuin kaikki hyvin tiedämme. Eletään puolison kanssa, joka kuuluukin toiselle. Asia on muuttunut niin arkipäiväisen tavalliseksi, että suuri joukko suomalaisista ei näe siinä mitään pahaa. Järkyttävintä on se, että maailman ajattelutapa on tunkeutunut hyvin monen itseään uskovaksikin nimittävän sydämeen. Siksi ei uskovien kristittyjenkään keskeltä löydy juuri ketään, jolla olisi rohkeutta edes kertoa, mitä Jumala kaikesta tämän päivän jumalattomasta menosta ajattelee, niin

luonnollisena jopa ihailtavana synnin harjoittamista pidetään puhumattakaan, että kukaan kävisi lähimmäistään nuhtelemassa synnin harjoittamisesta.

Johannes meni ja nuhteli

Mutta Jumalan ajatukset ja tahto eivät ole muuttuneet. Johannes meni Herran käskystä ja nuhteli Herodesta ja vaati tätä tekemään parannuksen, hylkäämään syntinsä ja kääntymään Jumalan luo pyytämään anteeksiantamusta. Johannes tiesi, että hänen henkensä oli vaarassa, kun hän meni. Mutta silti hän meni, koska hän tiesi, että suunnattomasti suurempi vaara hänelle olisi ollut tottelemattomuus Herran ääntä kohtaan. Johannes muisti Herran sanat:

"Sinä, ihmislapsi! Minä olen asettanut sinut Israelin kansan vartijaksi. Kun kuulet sanan minun suustani, sinun on varoitettava heitä minun puolestani. Jos minä sanon jumalattomalle: jumalaton, sinun on totisesti kuoltava, mutta sinä et puhu varoittaaksesi jumalattontia hänen tiestään, se jumalaton kuolee synnissään, mutta hänen verensä minä vaadin sinun kädestäsi. Mutta jos sinä varoitat jumalattontia hänen tiestään, että hän kääntyy siiltä pois, eikä hän käännny tieltään, niin hän kuolee synnissään, mutta sinä olet pelastanut sielusi." (Hes. 33:7-9)

Jumala ei halua syntisen kuolemaa, vaan varoittaa ja kutsuu häntä parannukseen. Herralla on paljon anteeksiantamusta katumuksessa synneistään kääntyville. Siksi Johannes meni ja varoitti.

Herodeksen etsikko aika

Johanneksen sanat olivat niin totuudellisia ja niistä huokui niin vilpittömän huoli Herodeksen iankaikkisesta kohtalosta, että vaikka hän vangitsikin Johanneksen ja vaikka Herodias vihasi Johannesta ja halusi tappaa hänet, kuningas suojeli Johannesta. Herodes kuunteli jopa mielellään Johannesta - vaikka Johanneksen puheet Jumalan vanhurskaasta tuomiosta pelottivatkin häntä. Herodes eli elämänsä etsikko aikaa - aikaa, jona Jumala vaatii ja kutsuu parannukseen ja uskoon. Herodes kuuli Jumalan äänen ei vain Johanneksen sanoissa vaan myös syvällä omassatunnossaan. Hän tiesi, että oli joutunut kasvokkain totuuden kanssa.

Mutta aivan niin kuin monen tänä päivänä Herran äänen kuulevan ja omassatunnossaan kosketetun ihmisenkin on laita, Herodes työnsi aina lopullisen kannanoton tekemistä myöhemmäksi. Juuri silloin, kun hänen olisi pitänyt tehdä parannus, hän aina otti askeleen taaksepäin. Mutta Jumalan tiimalasi ei pysähdy. Etsikon aika kulkee lopulta ohi. Lopullinen ratkaisun hetki tulee, halusit sitä tai et.

Mikä on Sinun valintasi Jumalan kutsuessa parannukseen?

Kun toisessa vaakakupissa on ihmisen himot, joista hän haluaa pitää kiinni, ja hänen halunsa säilyttää hyvät välit syntitovereittensa kanssa ja toisessa Jumalan totuus ja samaistuminen halveksittuun Jumalan kansaan, nämä asiat joutuvat jossain vaiheessa sellaiselle törmäyskurssille, että valinta on väistämätön ja lopullinen. Etsikko aika ei jatku lopullisesti.

Valinnan tekemisen ajankohtaa ei ihminen voi itse sanella. Herodekselle sen saneli Herodias ja Herodiaan tytär, joka osasi tanssillaan taitavasti vedota juopuneen kuninkaan seksihimoihin. Lopullista valintaa Jumalan ja synnin välillä ei sinunkaan elämässäsi tehdä helpoissa olosuhteissa, joissa sinä voit kaikessa rauhassa punnita asioita ja tehdä viisaat johtopäätökset. Jos tänään taivut Jumalan kutsun alle, se voi vielä onnistua ikään kuin hiljaisen keskustelun päätteeksi - tilanteessa, joita Jumala tarjosi Herodekselle epälukeisia kertoja, kun hän keskusteli kahden Johanneksen kanssa.

Mutta jos parannus siirretään ja siirretään, tulee tilanne, jossa sen tekemistä ei voi enää siirtää. Jumalan edessä ei silloin muodostu vähäisimmäkään puolustukseksi se, että liikaa alkoholia ottaneena olit liian heikko vastustamaan enää sosiaalista painetta ja synnin himoja. Herodeksen humala haihtui hetkessä, sisimmän valloitti murhe - raastava tuska, mutta valinta oli tehtävä.

Humalapäissä ja seksuaalisten himojen pimittämällä mielellä tehdyt valat eivät ole niitä, joita sinun tulee seurata. Riko ihmeessä tekemäsi väärä vala ennen kuin aurinko laskee! Sinun tekemäsi vala ei saa merkitä mitään silloin kuin seisot Jumalan pyhän totuuden edessä.

Taivaan ovi Johannekselle auki ja Herodekselle kiinni

Herodes teki valintansa. Johanneksen pää tuotiin kaikkien ihailtavaksi. Samalla kun taivaan ovi avautui Johannekselle, Heran uskolliselle palvelijalle, se meni lopullisesti kiinni Herodekselta. Mitään uutta kutsua parannuksen ei enää tullut.

Mutta tehty valinta jätti jälkensä. Tukahdutettu omantunnon ääni hiljeni ja sen sijaan tuli paatumus. Silti Herodeksen elämää alkoivat vaivata merkilliset pelot. Kun Jeesuksen julkisen toiminnan ihmeteot ja suuri kansanjoukkojen liikehdintä alkoi herättää huomiota ja kantautui Herodeksen korviin, se herätti hetkeksi kauhun tunteen hänen sisimpäänsä:

"Johannes Kastaja on noussut kuolleista ja nämä voimat vaikuttavat hänessä".

Voi olla, että Herodes nauroi tämän julkisesti ilmaisemansa pelon ilmaisun perään, mutta merkillisellä tavalla pelko häntä ahdisti.

Jeesus ja Herodes

Parannuksen hyljänneen pelko vie hänet helposti fanaattiseen valon vainoamiseen. Johanneksen murhaaminen ei enää riittänyt hänelle. Kun Jumalan totuus oli tapettu sydämestä, hän halusi tappaa myös Jeesuksen. Kun viesti tästä tuli Jeesuksen korviin, Hän lausui:

"Menkää ja sanokaa sille ketulle: 'Minä ajan ulos riivaajia ja parannan sairaita tänään ja huomenna, ja kolmantena päivänä minä päätän työni.' Minun on kuitenkin vaellettava tänään ja huomenna ja ylihuomenna, sillä ei sovi, että profeetta saa surmansa muualla kuin Jerusalemissa." (Luuk. 13:32-33)

Näihin Jeesuksen sanoihin sisältyi sellaista halveksuntaa, jota emme missään muissa Jeesuksen sanoissa kohtaa. Jeesus tiesi, että Hän kulkisi majesteettillisesti tiensä Golgatan kautta ylösnousemukseen voittoon, eikä paatuneen Herodeksen vihalla olisi mitään vaikutusta Hänen tehtävänsä suorittamiseen. Sanat sisälsivät myös Jeesuksen tuomion Herodekselle. Jumala oli ratifioinut eli vahvistanut Herodeksen valinnan. Jumala oli hyljännyt Herodeksen, koska Herodes oli hyljännyt Jumalan kutsun.

Pelkojensa keskellä Herodes paadutti sydämensä niin pitkälle, että kun hänen unelmasa Jeesuksen näkemisestä pitkänäperjantaina vihdoin toteutui, hän jaksoi pitää hauskaa Jeesuksen kustannuksella ja pilkata Häntä. Mutta Jumalan hylkäystuomion lopullisuudesta kertoi se, että kaikista yrityksistään huolimatta Herodes ei saanut kuulla ainoatakaan sanaa Jeesuksen suusta.

Kuva suomalaisesta

Tämän päivän evankeliumin kauhistuttavuus on siinä, että se on niin järkyttävän tosi kuva tämän päivän suomalaisista. Hillittömän elämän, alkoholin orjuuden, seksihulluuden, vallan ja rahan himon ja toisten suosion ja omien valheittensa sitomat suomalaisetkaan eivät voi välttää sitä, että Jumala edelleen elää. Jumala edelleen kutsuu ja lähettää

Valon todistajia sen keskelle. Voi olla, että heitä ei tapeta, vaan nauretaan juhlista ulos. Mutta suomalainenkaan ei voi välttää sitä, että Jumalan kutsu parannukseen ei välttämättä rajoitu hengellisiin kokouksiin ja juhlanuotilla puhuttuihin saarnoihin. Jumala vaatii Sinuakin tekemään valintasi. Ellet sitä tee sinä erämaan kauneudessa tai vehreän luonnon keskellä kuullessasi sanaa ehkä rippikoulun kestäessä - silloin kun vastaaminen myöntävällä tavalla on vielä paljon helpompaa, niin väistämättä tulee lopullisen valinnan hetki. Silloin voit olla sisäisen kaaoksen vallassa, jossa et oikein tiedä mihin olisi mentävä, mutta et voi enää väistää valintaa. Sinun on pakko valita puolesi: Olet joko Jeesuksen kanssa tai Häntä vastaan.

Kutsu uudistetaan, mutta ei loputtomasti

Jumalan käsittämätöntä armoa ja kärsivällisyyttä on se, että kerran tai jopa kahdesti pitkänkin kutsun ajan hyljänneille vielä annetaan uusi kutsumisen aika. Mutta Raamattu osoittaa, että se tulee päätymään lopullisesti, etkä Sinä voi sitä hetkeä määrätä.

Herran kutsu

Kun Herra kutsuu Sinua, Hän tekee sen sitä varten, että Hän voisi vapauttaa Sinut juuri Sinun syntiesi tuomiosta, syyllisyydestä ja vallasta. Hän haluaa kutsua sinua valoon ja samalla ihmeellisen armonsa hallintavaltaan, vapautteen palvella Valoa.

Voi olla, että Sinun syntisi ei ole seksihurjastelua, juoppoutta, vallanhimoa ja ihmispelkoa, niin kuin Herodeksen ja Herodiaan. Voi olla, että Sinä pyrit hyvään elämässäsi, mutta vääristä motiiveista. Voi olla, että suosit kateutta, vihaa, katkeruutta, rajanhimoa. Voi olla, että syntisi on ulkoista uskonnon harjoitusta tai kaksinaamaisuutta. Oli sen nimi mikä tahansa, kutsuessaan Sinua Herra tarttuu juuri siihen, mikä Sinua syvimmin sitoo ja mikä on elämässäsi kaikkein kipeintä.

Herran kutsu tekee kipeää, mutta ei siksi, että Herra jotenkin iloitsisi Sinun omantuntosi kivuista, vaan siksi, että vain valon kohtaaminen ja totuuden tunnustaminen voi viedä Sinut vapauteen. Totuus tekee Sinut vapaaksi.

Esimerkki parannukseen taipumisesta – Michika Umazume

Oli aurinkoinen sunnuntai aamu marraskuussa 1988. Jumalanpalvelus Ananin seurakunnassa Japanissa oli juuri alkanut, kun nuori sairaanhoitajatar Michika Umazume astui kirkon ovesta sisään Raamattu kainalossaan. Hän oli ensimmäistä kertaa elämässään kirkossa. Jumalanpalveluksen päätyttyä hän kertoi tätinsä kehotuksesta jo kolme vuotta lukeneensa Raamattua. Tämä toisella puolella Japania asuva täti oli tullut uskoon ja kastettu. Hänessä tapahtunut muutos ja hänen rakkaudelliset kirjeensä olivat saaneet Michikan kiinnostumaan kristinuskon sanomasta. Mutta mitä enemmän Michika luki Raamattua, sitä tuskallisemmaksi hänen olonsa kävi. Jumalan sanan totuus paljasti hänelle kipeästi, miten hän oli syvästi juuttunut synnin karille. Lopulta hän oli tehnyt rohkeutta vaativan päätöksen lähteä etsimään apua kirkosta. Puhelinluettelosta hän löysi Ananin luterilaisen kirkon osoitteen ja tuli jumalanpalvelukseen.

Michikalla oli voimakas Jumalan sanan kuulemisen nälkä. Hänen koko olemuksensa huusi apua. "Haluan nähdä Jeesuksen, sen Jeesuksen, joka on muuttanut tätini elämän uudeksi. Miten minäkin pääsisin kohtaamaan Vapahtajan ja saisin sisimpääni rauhan ja vapauden?"

Pari kuukautta hän kävi ankaraa sisäistä taistelua samalla, kun kävi lähes joka päivä opiskelemassa Raamattua. Jouluaattona hän oli jo tehnyt julkisen ratkaisun, kun hän tuli uskovien joulukuoroon keskelle vilkkainta kauppakatua. Hän halusi samaistua kristittyihin, joilla oli se jokin, joka häneltä yhä puuttui.

Mutta toisaalta hän pysyi edelleen kiinni synnin ja syyllisyyden kahleissa. Eräänä sunnuntai-iltana hän tuli jälleen kerran kirkolle. Ennen kuin ehdimme aloittaa Raamatun tutkimisen, hän painoi päänsä alas ja alkoi itkeä. Sitten hän kertoi elämänsä raskaat painot ja taakat, jotka olivat hänen omalla tunnollaan. Sain julistaa hänelle Jeesuksen nimessä ja veressä kaikki synnit anteeksi. Koko hänen olemuksensa muuttui. Herran ristin tuskassa hankittu armo vapautti hänet synnin kahleista ja vei hänet rauhan ja ilon valtakuntaan. Kuukautta myöhemmin hänet liitettiin kasteessa Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen osallisuuteen. Ilo Herrassa suorastaan pursui hänen olemuksestaan.

Mutta Michika ei vain saanut nähdä Jeesusta, vaan hänestä tuli myös Herran todistaja. Hänen kotinsa on muuttunut paikaksi, jossa tutkitaan yhdessä Raamattua. Pian hänen uskoon tulemisensa jälkeen eräs hänen potilaistaan sairaalassa alkoi kysellä, voisiko hänkin päästä kirkkoon. Pian tämä puolisokea mieskin pääsi sisälle Jumalan valtakuntaan ja kastettiin.

Jos kuulet Herran äänen, älä paaduta sydäntäsi!

Jos siis sinä vielä kuulet Herran äänen, älä paaduta sydäntäsi vaan tunnusta ja hylkää väärät tiesi ja palaa armoa anoen Herran Jeesuksen luo. Herra haluaa Sinut pelastaa, Herra kykenee myös Sinut täydellisesti pelastamaan. Hän on Golgatan ristillä ja ylösnousemuksen voitossa valmistanut täydellisen pelastuksen Sinuakin varten.

Jos tänään kuulet Herran kipeän kutsun sydämessäsi ja huudat sydämestäsi Heran puoleen: "Herra armahda minua!" saan Herran antamalla valtuutuksella julistaa Sinulle: "Sinun syntisi annetaan Sinulle anteeksi! Aivan kaikki! Jeesuksen veri vuodatettiin Sinun tähtesi. Saat käydä Hänen valoonsa ja armoonsa.

Entä miten on laitasi?

Niin, miten on Sinun laitasi? Herra kutsuu Sinua. Kuuletko kutsun? Oletko ehkä tänään valinnan paikalla? Et voi loputtomasti välttää valintaa. Voi Sinua jos valitset Herran hylkäämisen tien! Se on kaikesta ulkoisesta menestyksestä huolimatta jo täällä ajassa surkea tie. Mutta ennen kaikkea se on kuoleman ja kadotuksen tie.

Valon todistajaksi

Sinulla, joka olet kuullut Herran kutsun ja taipunut sen alle, haluaisin antaa kutsun Johannes Kastajan, Valon todistajan seuraan. Herra haluaa käyttää Sinua, jolle Hän on julistanut anteeksiantamuksen ja armon sanansa. Herra haluaa Sinun kauttasi välittää kutsua taivaallisen valon juhlaan. Älä aliarvio äläkä vähättele tehtävääsi! Herra on kanssasi silloinkin, kun todistajan tehtävä vie Sinut syviin vesiin. Herra kykenee pitämään Sinusta niin huolen, että voit ja saat pysyä loppuun asti uskollisena Herran Sanalle ja Hänen antamalleen tehtävälle.

Jos ahdistusten alla koet uskosi horjuvan, tee niin kuin Johannes vankityrmänsä pimeydessä. Lähetä viesti Jeesukselle. "Uskoni horjuu, auta minua! Rohkaise minua!" Saat vastaukseksi Herran vakuutuksen siitä, että Hän on Sinun Vapahtajasi ja Herrasi. Hän ei hylkää eikä jätä Sinua milloinkaan. Olet Hänen suunnattoman suurissa käsissään.

Valo on vielä keskellämme. Kuulkaamme siksi Herran Jeesuksen sana:

"Minä olen maailman valo. Joka minua seuraa, ei vaella pimeässä, vaan hänellä on elämän valo."

"Vielä vähän aikaa on valo teidän keskuudessanne. Vaeltakaa niin kauan kuin teillä on valo, ettei pimeys saisi teitä valtaansa. Pimeässä kulkeva ei tiedä, mihin menee. Niin kauan kuin teillä on valo, uskokaa valoon, että teistä tulisi valon lapsia."